

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
قَالُوا اذْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

47 Kıyametin kopacağı an ile ilgili bilgi yalnızca Allah’a havale olunur. O’nun bilgisi planı ve iradesi dışında, meyvalar tomurcuklarından çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalamaz ve doğuramaz. Allah onlara:

“- İlâhlığımda, otoritemde, mülkümde, tasarruflarımda benim ortaklarım olduğunu iddia ettikleriniz nerede?” diye seslendiği gün:

“- Buna dair bizden hiçbir şâhit bulunmadığını sana arzederiz” derler.

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾

48 Onların önceden taptıkları, yalvardıkları şeyler kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuştur. Onlar, kendileri için kaçacak bir yer olmadığını da anlamışlardır.

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾

49 İnsan iyilik, hayır istemekten usanmaz. Kendisine bir kötülük dokununca üzülür ve ümitsizliğe düşer.

وَلَيْنَ أَدْقَنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ
السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

50 Andolsun ki, kendisine dokunan bir zarardan sonra, biz ona tarafımızdan bir rahmet tattırsak,

“- Bu benim hakkımdır. Kıyametin kopacağı ânın gerçekleşeceğini sanmıyorum. Rabbimin huzuruna götürülerek hesaba çekilsem bile, kesinlikle O’nun katında bana güzel muamele edilir” der. Biz kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenleri, yaptıklarını birer birer ortaya koyarak hesaba çekeriz. Mutlaka onlara ağır azaplar tattıracağız.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

51 Biz insana bir nimet verdiğimiz zaman bize şükürden yüz çevirir ve yan çizer. Ona bir kötülük dokunduğu zaman da uzun uzun yalvarır.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

52 “- Hiç düşündünüz mü? Eğer bu Kur’an Allah katından gelmişse, sonra, siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman büsbütün haktan uzak bir muhâlefet ve düşmanlık içinde olanlardan daha başına buyruk, hak yoldan daha uzak, dalâleti, bozuk düzeni, helâki daha çok tercih eden kim olabilir?” de.

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ
يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

53 Biz Kur’an’daki âyetlerimizin doğruluğunun ve Allah katından geldiğinin delillerini, kâinattaki birliğimizin ve kudretimizin ispatını dış âlemde, kâinatın işleyişinde, kendi içinizde, yaratılışınızda, vücut fonksiyonlarınızda inanmayanlara yakında göstereceğiz. Kur’ân’ın gerekçeli, hikmete dayalı, toplumda hakça düzeni gerçekleştirecek hak bir kitap olduğu, Allah tarafından indirildiği niha yet onlar tarafından da anlaşılacak. Kâfirlerin işledikleri amellerle ilgili her şeye ve Kur’ân’ın kendi katından indirildiğine Rabbinin şâhit olması onlara yetmez mi?

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾

54 Dikkat edin, onlar, diriltilerek, Rablerinin huzurunda hesaba çekilerek, mükâfatlandırılma ve cezalandırılma konusunda şüphe içindeler. Bilesiniz ki,

O her şeyi ilmiyle, kudretiyle
abluka altına almıştır.